

13
EPITHALAMION
Lectissimis Sponsis.

*Antiquâ Generis Nobilitate, Eruditione Prae-
clarâ, Virtuteq; insigni conspicuo viro, DOMINO
FRIDERICO à SALHAVSEN: & Nobilif-
simæ pudicissimæq; virgini ELISABETHAE:
Magnifici viri, Nobilissimi generis splendore,
omni virtutum decore, erudita doctrina copia,
Consilijq; prudentia & authoritate amplissimi
Domini ABRAHAMI BOCK in Cliphausen &
Salhausen, primarij Illustriss: Principis ac
Domini, Domini CHRISTIANI Ele-
ctoris Saxonie, &c. Consiliarij,
Filia dignissima, scriptum,
7. Cal. Februarij*

A
Matthæo Meldnero
Stolpenfi.

Anno 1590.

Zl.

STIGELIV'S.

Coniugium humanæ quædam est Academia vitæ
In qua nemo satis se didicisse putet.

DISTICHON

Anni, Mensis & Diei Arithmogamicum.
LVX Iani Igniferis, bls IVnge, ntebat ab oris
Sena qVater, Sponso Sponsa MoDesta Venit.

EPITHALAMION.

Mirabar, deformis hyems dum protulit ora
Pallida, frondentem terræq; absumpsit honorem,
Doris amara suos dum congelat equore fluctus,
Cunctaq; tristitiam suppressa voce queruntur,
Cur tamen arua, sono, circum niue sparsa resultent,
Lætitiaq; nouus tollatur ad æthera plausus?
Qualis ubi Sonipes, cautus quem struxit Epeus
Ilice, Pergameas fœtus conscendit ad arces,
Urbs se fatifero soluit Neptunia luctu,
Clarisonoq; strepit fremitu reuolubilis æther.

Mirabar, subito vnde frequens concursus ad urbem
Surgeret: vnde vijs fluerent longa agmina plenis,
Quadrupedante putrem sonitu quatientia campum?

Mirabar tinctam Getulo murice vestem,
Eois opibus graudam & Gangetide gazâ:
Crebraq; consertis onerosa morilia baccis.

Cum propior citus æripedum venit ordo, meoq;
Hæret in intuitu: Nitidas volat ante cateruas,
Acer equo iuuenis, fausto quem sidere quondam,
Vitales Genetrix lucis produxit in oras:

SALHVSIO, quæris nomen? se nomine iactat,
Nomine, cuius auos atausq; potentibus ausis,
Qui numerare velit, velit & numerare sonanti
Oceanus bibulas quas flumine voluit arenas.

Quem sese ore gerit? placido quem pectore? quem
Et habitu, & vultu quem se velatus amæno?

Hunc Phœbe aspiciat, Citharamq; arcusq; decoros
Flauentesq; comas Fratri citò subtrahet, oras
Arctoasq; petens, Iuueni colludet ouanti.
Hunc Venus aspiciat, Myrrhæ formosa propago
Effluet, & luctu despecta recumbet amaro.
Sed Venus hunc videt alma, venit, venit ecce decenti
Ad latus Aligero comitata Cupidine, gressu.

Fallor an offensam Iuno iam ponit auitam,
Priamides quondam viridi quam mouit in Ida,
Inq; tuas facie turmas conspirat amica?

Fallor, an ore potens & Nobilitate refulgens
BOCCIADÉS tua tecta petunt? Sententia constat:
BOCCIADÉS tua tecta petunt? quæ causa? tu enè
Ardor agit stirpis? nigri mouet inchyta fati
Nescia fama? mouet superi Reuerentia patris?
Dexteritas rerum prudens? in fœdere pacto
Intemerata fides, & mens infracta laborum?
Aut cupiunt varios populorum discere mores?
Quodq; Liger Rhodanusq; solum; quam Sequana largis
Ditet aquis terram: Fractas vbi in æquora sylvas
Pinifero Eridanus Vesuli de vertice voluat:
Vnde fluat Tibrisq; & frater Tibridis Arnus:
Quâ se Parthenope, quâ se Florentia, quâ se
Adriaci Regina maris, quâ sorte beatam
Palladis hospitium se clara Bononia iactet?
Cuncta mouent: Nam Lernæi de sanguine monstri
Ille satus, quem non virtus, velut agmine factus,

Tanta

Tanta VIRI traheret, trahit vt Magnetica ferrum
Gemma, tuum retinens Mahomete nefande pheretrum.

Sed latet una, mihi quam si DEA nona Cohortis
Causam aperis Claria, voti mihi summa peracta est:

Cur Lauro Viridante comas innexus adheret

Agminibus, Citbaramq; ferit Gryneus Apollo?

Quid Charites? Tyrio quid Hymen sua tempora lino

Vinctus adest? Quid curua sono taratantara rauco?

Tuné thori præsces connubia dulcia sancis?

Vera loquar: Nunc causa patet: tibi NOBILe GERmen

SALHVSIAE FRIDERICE DOMVS, lux

illa pudicis

Exoptata diu votis Lux aurea venit,

Quâ tibi BOCCIACA surgentem stirpe PVELLAM

Eligis, vt tecum Pylios feliciter annos

Exigat, & pulchra faciat te prole parentem.

FILa Clete, noVâ, MVsæ VoCaLIa, Sponsâ (Ce

SponsVs oVat, resonâte sonent sVpero æthere Vo-

Astra, thorVs nVptIs Tyrlo qVla sternit Vr ostro,

IVraqVe perpetVa genLaLIa Lege noVant Vr.

Non magis admiror, mortales gaudia mentes

Cur foueant, ac corda ciens insueta voluptas

Crescat, & exiliant trepidis præcordia fibris:

Cernimus æthereum radiati luminis orbem,

Vt niteat, blanda vt tectus niue mitiget oras

Temperie, vt cupido socialia fœdera vultu

Assiciens, roseo maturior exeat ortu,

Et properante suos nectat temone iugales:

Serior alatos vt gurgite tingat Ibero
Phœbus equos, piceâq; solum caligine cingat:
Aeolus vt teneat ventorum immitia flabra
Carcere, ne rigido stridentia turbine castæ
Offundant flammæ tenebras, frigusq; reducant.
Non niger vndisonas exæstuat Albis arenas,
Albis Saxonicos inter pulcerrimus annes:
Sed noua vicinæ spectans connubia Nymphæ
Lenifluos glauco renouat sub pectore motus.
Fila ciete nouâ, Musæ vocalia, Sponsâ
Sponsus ouat, resonante sonent supero æthere voce
Astra, thorus nuptis Tyrio quia sternitur ostro,
Iuraq; perpetua genialia lege nouantur.

ELISABETHA decus Generis, tibi sacra parantur;
Rumpe moras, rubicunda nouo procede M ARITO:
Ecce venit, calidoq; gerit sub corde sagittas
Non Siculo Æneæ coxit quas frater in igne
Sed Paradisiacis Genitor quas finxit in hortis.
Has non Phyllirides, non clarus in arte Melampus
Pæoniâ, Cressis non ipse Epidaurius herbis
Extraxisse valet: Manet immedicabile vulnus,
Nî tua, SPONSA decens, manus, vt quæ talia fixit,
Spicula Achillea rursus ratione reuellat.

Candida, cerne, calor velut ora notauerit illi:
Regius Oebalio ceu flos de vulnere dictus
Aurea sanguineis luget per prata figuris.
Rumpe moras rubicunda nouo procede M ARITO,
Ille

Ille tuos petet amplexus, iterata labellis
Osculaq; impinget, placidam testantia mentem:
Qualia nec castæ fert Latmius ipse sorori:
Redde vicem: sic vos **DEV** Sæthere nectet ab alto,
Ogygio vitis veluti surgentibus vuis
Chara seni, necti geniali assuevit ab vlmo.

Fila ciete, nouâ, Musæ vocalia, Sponsâ
Sponsus ouat, resonante sonent supero æthere voce
Astra, thorus nuptis Tyrio quia sternitur Ostro,
Iuraq; perpetuâ genialia Lege nouantur.

SPONSE veni tibi tectâ patent generosa, quid hæres?
Æquora ferratâ Sonipes quid calce fatigat?
Insultansq; ferox spumantia frena remandit,
Huc obuersus & huc? nitidum quin linque Caballum
Ocyus, & clarâ circum stipante Cateruâ
Vitzlebicus gratus succede penatibus hospes.
Affluit en plenis ceu riuus multa virûm vis:
En studio effusæ matres, en crebra decentes
Aspectura subit comitum Virguncula gressus.
En tibi in occursum venit **ELISABETHA**, paratum
Successura thorum, toties quam mente petisti,
Virgo venit tibi, Nobilibus stipata puellis.
Qualis nubiferi cum per iuga fulgida Cynthi
Instaurat Latona choros, quàm mille secutæ,
Hinc atq; hinc glomerantur Oreades, ipsa fluentes
In ventos effusa comas supereminet omnes:

Talem

Talem se reliquas interfert SPONSA puellas
Nobilis, atq; decus pompæ Comitumq; relucet.

Fila ciete, nouâ, Musæ vocalia sponsâ
Sponsus ouat, resonante sonent supero æthere voce
Astra, thorus nuptis Tyrio quia sternitur Ostro,
Iuraq; perpetuâ genialia lege nouantur,

Desine spes nimium lentas, iam desine longam
Incusare moram, tenues ea cessit in auras:

Grande moræ precium fers, SPONSE beate beatum
Nobiscum partire diem, tibi ducitur VXOR
VXOR digna quidem, quam per vada cærule pictâ
Classe Paris rapiat, vel turba Pelasga reposcat.

Aspice quantus honos frontis, quàm mitis honestis
Emicet ex oculis ardor: Quam gratia blandis
Interfusa genis: Hic quam concurrat amico
Fœdere cum tenerâ Grauitas matura iuuentâ,

Aspice Sidonios stringit quos fibula cultus
Nexilis, & flauos per Eburnea colla capillos.
Omnia (ne coner nexis comprehendere verbis
Omnia) collucent Tyrios imitata liquores.
Ceu cum purpureos Thitonia fratre relicto,
Mane nouo educit Nabathæo rure iugales,
Concipit aut quales aduerso sole colores
Nuncia Iunonis croceâ circumdata pallâ:
Aut veluti roseos vbi lauit in æquore vultus
Luna recens, viresq; suo de fratre resumens
Flammifero splendet cæli per cærule cornu.

Tres

Tres Charites pinxit quondam manus emula Coi,
Nî prius huic tetricæ secuissent stamina Parcæ,
Iuncta foret BOCO simul hæc sata VIRGO parente,
Pectora nec formæ cedunt: gratissima cælo
Huic infixæ sedet pietas: niue pulchrior albâ
Cum candore fides, puriq; modestia cordis
Tranquillant placidos illa sub iudice mores.

Fila ciete, nouâ, Musæ vocalia, Sponsâ
Sponsus ouat, resonante sonent supero æthere voce
Astra, thorus Nuptis Tyrio quia sternitur Ostro,
Iuraq; perpetua genialia lege nouantur.

Quid memorem quo TE sectetur amore MARITVM
FLOS GENEROSE? pari tecum feruore medullis
Accipit, acceptum SOLI TIBI consecrat ignem.
Si pudor impressos animo committeret auras
Ferre sub æreas sensus, ea sæpius aures
Iret ad impulsas tenui vox læta susurro.
O mea lux, mea fax, ô viuida vita, meum cor:
Te sine dulce nihil, mihi te sine viuere mors est:
Auxilio DEVS alme tuo mihi protege SPONSVM,
Vt superet Priami senis & Neleidos annos.
Vna dies ambos videat trahere æris haustum:
Vna dies ambos videat succumbere fati:
Vna dies ambos vrnâ nos contegat vnâ.

Qui poterit casti calor esse potentior ignis?
Dulichium tanto Regem complexa fauore
Penelope, quæ texta die sub nocte resoluit,

B

Sollicitosq;

Sollicitosq; procos ita spe lactavit inani:

Quaeq; suum fuso testata cruore pudorem.

Talis adit legem thalami iam SPONSA iugalem

SPONSE tui. Quoties non est numerare beatum?

Cui tantis succincta bonis bona contigit vxor,

Turbida quae blandâ curarum nubila voce

Disjicit, & fortis sociam se praestat acerba.

Fila ciete, nouâ, Musæ vocalia sponsâ

Sponsus ouat, resonante sonent supero æthere voce

Astra, thorus nuptis Tyrio quia sternitur Ostro,

Iuraq; perpetuâ genialia lege nouantur,

Est vetus, oraq; vox mortalia sepe pererrat:

Fata regunt homines; Fato connubia fiunt:

Credo faces fatis tibi iam flagrare maritas

SPONSE animo claros non eumentite parentes.

Elysi primus Campi Paranympbus habendam

Hanc tibi dat SPONSAM, veniens quam corpore virtus,

Gratior è pulchro peperit; quam stirpis auitæ

Splendor, & igniferae laus vecta per atria sedis.

Ecquis enim superat te SPONSE celebrior? ecquis

Sedulus Aonios hausit magis ore liquores,

Voluit & integri spaciosa volumina Iuris?

Te voco Tyrigetum grato sata pingua fluxu

Lambentem, SALA: Te testem voco parue, secantem,

PLISNA, Medusæis accepta cohortibus arua;

Et qui Lipsiacis spaciariis ELISTER in hortis,

Te voco veliferis testem pater Albidos vndis,

Sub

Subsiliens hederæ cultoribus, artis amatrix
Leucoreas ubi pandit opes Tritonia publi.
Vos inquam testes voco, quanta euoluerit artes
Ingenuas opera; quanto fuligo labore,
Sepe nigrae cæca huic sub nocte bibenda lucernæ.

Si libet exactæ mores inquirere vitæ:

Numina si Themidos quanto dignetur amore;

Si recti speciem quæris, veriq; latentis

Fontibus infossi terræ per viscera ductis:

Omnia SPONSE tuo sedem sibi figere gaudent

Pectore, clarifonos & te duce ferre triumphos.

Non ego virtutes reliquas, non laude vehendas

Enumerare queo dotes; non si mihi centum

Gutturâ, centum obeant hæc & mihi munera linguæ:

Quicquid enim aspicio doctum sibi poscit Ulysses,

Aut Pylium cultæ fundentem flumina linguæ.

Hinc sibi te Generum consciuit ab omnibus vnum,

BOCCIVS, atq; animi succensus amore sagacis,

Connubio iunxit NATAM propriamq; dicauit.

Fila ciete, nouâ, Musæ vocalia, Sponsâ

Sponsus ouat, resonante sonent supero æthere voce

Astra, thorus Nuptis Tyrio quia sternitur Ostro,

Iuraq; perpetua genialia lege nouantur.

Non hic SALHVSIÆ pando præconia STIRPIS,

Non genus, & quicquid consanguinitate verendum

Lex facit & legum vinclo præstantior omni,

Naturæ tacitos agitans Reuerentia sensus.

B 2

Ecquis

Ecquis enim, nisi Lethæo cui tineta liquore
Ora madent, cretos generoso sanguine nescit
Præstantes virtute viros? Quos gloria pennâ
Haud solui metuente super rorantia vexit
Astra: Sophocleo quos digna loquela cothurno,
Et quos magnanimos spirantia pectora motus,
Iudicijque vigor, sublimi sede locarunt?

Johannes
Jextus à
Salhausen
Episcopus
42. Misi
nensis.
Obijt Stolpe-
na Anno
1518. 9.
Aprilis
Wurzene
verò sepul-
tus.

Vnus erit cunctorum instar memorandus, ad urbem
Mysidos, ut medio, qui, lecta sub æquore gemma,
Quam fuluo inclusit manus ingeniosa metallo,
Fulsit, & ardentes pietatis ab ore fauillas
Vibrauit, tripliciq; genus subuexit in orbe.

Huic simul, ac teneris primum vestigia plantis
Institerat, cupido calor impulit impete mentem,
Flectere ad obsequium residentis in æthere vitam
Numinis: ingenuas summis conatibus artes
Imbibere, & celeri fastigia scandere gressu,
Aurea pandit iter rigido quâ tramite virtus.

Creuit amor recti, creuit sapientia, creuit
Pegasei pia cura gregis: Iuuenilia sensim
Assumpsere suas quantum præcordia vires:
Atq; nouas erat hic semper fas cernere dotes.
Fonte Bobemiæ primùm velut ortus in oris
Albis it exili sulcans sata pingua riuo:
Hinc mage labendo circum auxiliaribus undis
Auctus, latifluo victor se gurgite pandit,
Sic virtutum illi cum tempore creuit aceruus.

Ergo

Ergo MISENA tuæ ditionis EPISCOPVS, aulâ
Iactat in aëreâ sese, qua STOLPICA celsis
Atria iuncta minis saxis fundata refulgent.

Hoc duce Cimmericâ pietas prius obsita nocte
Extulit agra caput, sensimq; vigore recepto
Ausâ fuit Latij se lege resolucere Caci.

Tempora quippe gercns, longo cum firmate rafa
Tetzelius, latro, lurcoq; & fœdus adulter
Fronte carens: Quem non benè sano turgida fastu,
Gloria ventosis sublimem euexerat alis:
Vndiq; vesanis fatuum rumoribus orbem
Implerat: Papæ iam plenis numina velis
Nummifero (mauis nisi Tartara) aperta popello:
Largiflui loculos qui frena resolveret æris
Purgatricem illi flammam lustralibus vndis
Extingui, bullis minui, missisq; leuari,
Atq; relegatos cœlesti à limine manes
E piceo migrare lacu mercede solutâ.

Vide lib. 1.
Chronicorū
Misnensium
M. Petri
Albini, pag.
342.
Impressum
Dresda,
Anno 1590

PRÆSVlis hæc cum SALVSI venere sub aures
Ingemuit miserans grauitè: Cur fronte pudorem
Excutit heu nimium, Capitoli immobile saxum
Qui colit? ab nummis qui tanta potentia inesset
Vt traherent calidis coctas fornacibus umbras?
O stolidas hominum mentes, ô pectora cæca,
Quæ iuuat argentum grauidæ committere cistæ,
Cuius ad ingressum nulli reſerabilis extat

B 3

Ianua:

Ianua: Muneribus ne fide, munera cœlum
Claudere ceu nunquam, nunquam sic pandere possunt,

O pia vox, ô digna notis quam signet abenis
Herbosis, vates, quem Minci aluere sub antris,
Et Clarior succos instillauere Camœnæ.

Hic vir erat talis, qualem Rex ætheris alti,

Rarò dat humano generi, terrisq; potiri.

Hic vir erat, qui SALHVSIÆ prælustria stirpis
Ornamenta suâ latè virtute parauit.

Sed tibi cur proavis decus accumulare laboro

SPONSE, Genus, generis laudisq; extendis auitas

Ipse, tuâq; magis virtute, ac sanguine fidis.

Nam quid Equus tibi profit iners? quid inutilis armis?

Bellatore licet iactet se patre creatum:

Ni quoq; cum forsan contortis ferreus hastis

Horret ager, campiq; armis fulgentibus ardent,

Alitis in morem, aut tormento ponderis acti

Protinus in densos pede præpete cursitet hostes.

Sic generis iactare decus, numerare priorum

Virtutes, nec ferre suo se stemmate dignum

Exiguæ esse putas, VIR præstantissime, laudis.

At genus & proavos, & fastus inchyta stirpis

Exornare suæ claris monumenta repertis,

Et virtute magis niti, quam sanguinis ortu

Nobilitatis opus veræ est, nomenq; meretur.

Fila

FILa Clete, noVâ, MVsæ VoCaLia, Sponsâ (Ce
SponsVs oVat, resonâte sonent sVpero æthere Vo-
Astra, thorVs nVptls Tyrlo qVla sternlt Vr ostro,
IVrâqVe perpetVa genlaLia Lege noVant Vr.

*Sed sonitus quem calce mouent, quem naribus efflant
Æripedes, clamorq; virûm clangorq; tubarum
Plura referre vetant. Concordi copula nexu
Chaoniae, maneat, qualis solet esse volucris.*

*Turtur in aërea, residens, plaudentibus alis
Gaudet ouatâ, suæ conspectu coniugis, Ulmo:
SPONSA suo SPONSO, SPONSVS concorde
MARITA*

*Gaudeat, & dulci stillent præcordia sensu:
Flebilis afflicto mæret cum Turture Turtur
Alter & alterius duræ leuat omnia sortis:
SPONSA leuet SPONSI curas, SPONSÆ
que dolorem
SPONSVS, amica ferens blandis solatia verbis.*

*Ac Hedera infirmis veluti consurgit in altum
Frondeb, & tenero serpens in robora flexu
Se magis insinuat, firmisq; amplexibus hærens
Emicat, & medio coniuncta triumphat olympo:
Haud secus imperio assuescat nunc SPONSA iugali,
Moribus & SPONSI mores inuitet amænis:
HOC sese exhibaret, velut HAC sibi in ARBORE fixam
Esse putet sedem, pariter quâ surgere possit,*

Et

*Et clará firmare thori noua iura mariti,
Progenie teneris quæ colla amplexa lacertis
Discutiat blando curarum nubila risu?*

*Deniq; tot vestris, SPONSI, tot commoda tædis
Eucniant, maris Ionij quot in æquore Conchæ:
Sicanio quot apes passim sub colle vagantur.*

*Vota valent: Oculis connubia spectat amicis
Iuncta DEVS: Commota fremant læto atria plausu.*

DRESDÆ:
Typis Gimelis Montani.

1590.

18. Nov 1996

Nh 1217

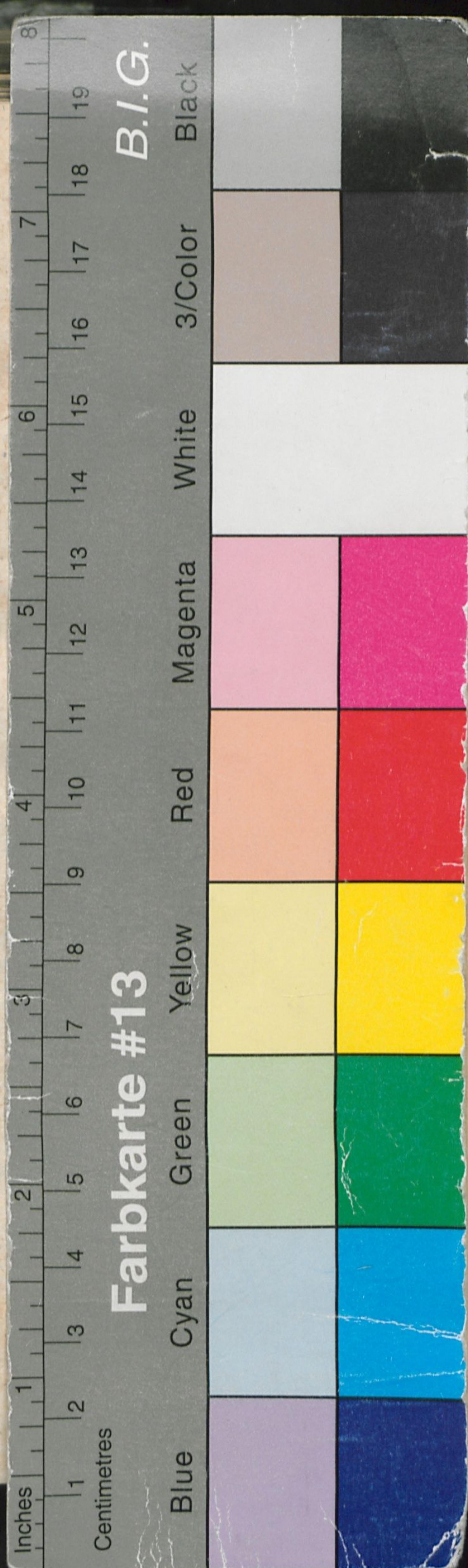
ULB Halle 3
001 600 079

TA → OL

18

EPITHALAMION

Lectissimis Sponsis.

*Antiquâ Generis Nobilitate, Eruditione Prae-
clarâ, Virtuteq; insigni conspicuo viro, DOMINO
FRIDERICO à SALHAVSEN: & Nobilif-
simæ pudicissimæq; virgini ELISABETHAE:
Magnifici viri, Nobilissimi generis splendore,
omni virtutum decore, eruditiæ doctrinæ copia,
Consilijq; prudentia & authoritate amplissimi
Domini ABRAHAMI BOCK in Cliphausen &
Salhausen, primarij Illustriss: Principis ac
Domini, Domini CHRISTIANI Ele-
ctoris Saxonie, &c. Consiliarij,
Filie dignissimæ, scriptum,
7. Cal. Februarij*

Matthæo Meldnero
Stolpensi.

Anno 1590.

Z1.